

කෝපන්ගේගත් විවරණයේ අර්බුදය

එකවිට බැමුම උඩ පැත්තට හා යට පැත්තට වූ කැටයනවල පැවැත්ම කෝපන්ගේගත් විවරණයට ප්‍රශ්නයක් වී ඇති බව අපි දැනුවෙමු. කෝපන්ගේගත් විවරණයට කළ හැක්කේ ඒ අවස්ථාව, එනම් එකවිට දෙපැත්තට (අභිදිශා දෙකට) බැමුම ඇති කැටයන පැවතුණ ද ඒ නිරකණය කළ නොහැකි බව කීම පමණකි. එහෙත් මෙහි දී පැන නගින ගැටලුව නම් නිරකණය කළ නොහැකි අවස්ථා ද පවතින බව පිළිගැනීමට සිදුවීම ය. මෙය එක්තරා අයුරකින් ගත් කළ පරමාණුවල පැවැත්ම පිළිගන්නා අතර ඒ නිරකණය නො කළ හැකි බව පිළිගැනීම මෙහි.

කෙසේ වෙතත් මේ තත්ත්වය හේතුවෙන් ඉන්ද්‍රියානුභූතවාදියට ප්‍රශ්න ඇති වෙයි. එහි පුරෝගාමියකු වූ අර්තස්ට් මාක් විද්වතා කියා සිටියේ (බටහිර) භෞතික විද්‍යාවෙහි ඉන්ද්‍රියගෝචර සංසිද්ධි ගැන පමණක් කතා කළ යුතු බවත්, එවැනි සංසිද්ධි ඉන්ද්‍රියගෝචර සංකල්ප මගින් පමණක් විස්තර කළ යුතු බවත් ය. ඉන්ද්‍රියගෝචර යන්තෙහි අවසාන තේරුම නම් නිරකණය කළ හැකි බව ය. නිරකණය යන්න ඇසට පෙනීම හා ඇසින් බැලීම පමණක නො වේ. කයින් ස්පර්ශ කිරීමක් වුව ද නිරකණයක් ලෙස සැලකිය හැකි ය. මාක් විද්වතා එසේ නම් කියා ඇත්තේ නිරකණය නො කළ හැකි දෑ සංසිද්ධි ලෙස ගෙන අධ්‍යයනය නො කළ යුතු බවත් කියි ම අවස්ථාවක නිරකණයක් නිරකණය නො කළ හැකි දේ මගින් විස්තර නො කළ යුතු බවත් ය.

මාක් විද්වතා හා අනෙක් ඉන්ද්‍රියානුභූතවාදීන් නම මත ඉදිරිපත් කළේ නිව්ටෝනිය ලෝකයක ය. නිව්ටෝනිය ලෝකයෙහි නිරකණය කළ හැකි දෑ පවතින බවත් නිරකණය නොකළ හැකි දෑ නොපවතින බවත් ප්‍රකාශ කිරීමේ යම් පදනමක් ඇතැයි කිසිවකුට හෝ කිව හැකි ය. එහෙත් එහි දී කෙරෙන උපකල්පනය නම් යමක් පවතී නම් ඒ නිරකණය කළ හැකි බව ය. එමෙන් ම අපේ ඉන්ද්‍රිය සර්ව සම්පූර්ණ බව ය. ඉන්ද්‍රිය සර්ව සම්පූර්ණ යන්නෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ ඉන්ද්‍රිය නොවරදිනසුලු බවත් පවත්නා ඕනෑ ම දෙයක් ඉන්ද්‍රියවලට ගෝචර වන බවත් ය.

නිව්ටෝනිය ලෝකයෙහි වුවත් එය නිවැරදි නො වන බව අපි දනිමු. අපේ ඉන්ද්‍රියවල ඇති අඩුපාඩුකම් ගැන අපි දනිමු. බල්ලන්ට ඇසෙන ශබ්ද තරංග සමහරක් අපට නො ඇසෙයි. අපේ ඇස්වලට ග්‍රහණය කරගත හැකි වන්නේ විද්‍යුත් චුම්බක විකිරණවලින් යම් කොටසක් පමණකි. එහෙත් අපට නො ඇසෙන ශබ්ද හෝ අපට නො පෙනෙන විද්‍යුත් චුම්බක තරංග හෝ නැතැයි අපි නො කියමු. මෙහි දී යමකුට කිව හැක්කේ ඒ ශබ්ද හා තරංග අපේ ඉන්ද්‍රියන්ට සෘජු ව ගෝචර නොවුණ ද වක්‍ර ව ගෝචර වන බව ය. ඉන් අදහස් කෙරෙන්නේ එවැනි දෑ පවතින්නේ යැයි උපකල්පනය කර වෙනත් දෑ තේරුම්ගත හැකි බව ය. එසේත් නැත හොත් අප නිපදවන ඇතැම් උපකරණ ඔස්සේ ඒ ශබ්ද හා විකිරණ ඇති බව අපට පසක් කරගත හැකි බව ය.

අප නිපදවා ඇති උපකරණ අපේ ඉන්ද්‍රියවල විස්තීර්ණ වෙයි. අපට අතින් කැඩීමට නොහැකි උසකින් ඇති ගෙඩියක් කඩාගැනීමට අපි කෙක්කක් යොදා ගනිමු. කෙක්ක යන්න අතෙහි විස්තීර්ණයක් වෙයි. අපට නොඇසෙන ශබ්ද ලබාගන්නා උපකරණ අපට නිපදවිය හැකි ය. මේ ආදී වශයෙන් තර්ක කර යමකුට කිව හැක්කේ ඉන්ද්‍රියගෝචර යන්නට එලෙස අප තනාගත් උපකරණවල ද ලබාගත හැකි දෑ අඩංගු කළ යුතු බව ය. එවැනි ආර්ථකතනයක් සහිත ව ලෝකයේ යමක් පවතින්නේ නම් ඒ ඉන්ද්‍රියගෝචර බව ද යමක් ඉන්ද්‍රියගෝචර නම් ඒ පවතින බව ද අපට නිගමනය කළ හැකි යැයි ඉන්ද්‍රියානුභූතවාදියකු තර්ක කරනු ඇත.

ඒ විස්තෘත අර්ථකතනය අනුව පරමාණුවල පැවැත්ම ද යමකුට නිගමනය කළ හැකි ය. පරමාණුවක් දැක ඇති කිසිවකු නැති වුව ද සේයාරු පටයක් සමග පරමාණුවක් ගැටීමෙන් ඇති වන සලකුණු අපි දැක ඇත්තෙමු. එලෙස ම ඉලෙක්ට්‍රෝන වැනි අංශු ද ඒ ආකාරයෙන් කරන සලකුණු අපට නිරකණය කළ හැකි ය. එහෙත් මෙහි දී ප්‍රශ්නයක් මතු වෙයි. අපට නොඇසෙන ශබ්දයක් ග්‍රහණය කරගැනීම සඳහා උපකරණයක් යොදාගැනීම හා ඉලෙක්ට්‍රෝනයක් නිරකණය කිරීමට සේයාරු පටයක් වැන්නක් යොදාගැනීම එක හා සමාන ක්‍රියාවලි දෙකක් ද?

අපට නො ඇසෙන හබද තරංගයක් එහි සංඛ්‍යාතය වෙනස් කර ඇතැම් විටක අපට අසාගත හැකි ය. ඩොප්ලර් ආචරණය මගින් ශබ්ද තරංගයක සංඛ්‍යාතය වෙනස්වන බව අපි දනිමු. ශබ්ද තරංගයට සාපේක්ෂ ව නිරක්ෂකයා චලනය වීමෙන් එහි සාපේක්ෂ තරංග සංඛ්‍යාතය වෙනස් කර අවශ්‍ය නම් ශබ්දය අසාගැනීමේ හැකියාව නිරක්ෂකයාට වෙයි. නිව්ටෝනියම් ලෝකයෙහි එවැනි දෑ කළ හැකි ය. එහෙත් එහි දී පවා මාක් විද්වතාට අනුව නම් බටහිර විද්‍යාඥයන් කරන්නේ නො කළ යුතු දෙයකි. ඩොප්ලර් ආචරණයට හසු වී නිරක්ෂකයාට අසන්නට ලැබෙන ශබ්ද නිරක්ෂකයා තේරුම් ගන්නේ කෙසේ ද? නිරක්ෂකයාට ඒ තේරුම්ගත හැක්කේ සාමාන්‍ය අවස්ථාවන්හි නිරක්ෂණය නො කළ ශබ්ද තරංග ඇති බව උපකල්පනය කිරීමෙනි. වෙනත් අයුරකින් කියන්නේ නම් එවැනි අවස්ථාවක ඩොප්ලර් ආචරණය තේරුම් ගත හැක්කේ සාමාන්‍ය අවස්ථාවක අසන්නට නො ලැබෙන ශබ්ද තරංග පිලිබඳ සංකල්පය ඇසුරෙන් ය. එය මාක් විද්වතා සංසිද්ධි අපට ඉන්ද්‍රියගෝචර නො වන සංකල්පවලින් තේරුම් නොගත යුතු ය යන්නට පටහැණි වෙයි.

සේනා රූ පටයක් මත ඇති කරන සලකුණු ක්වොන්ටම් අංශු මගින් ඇති කරන්නේ යැයි ගැනීම එයට ද වඩා සංකල්පීය වශයෙන් පශ්චාත් ඇති කරයි. ශබ්ද තරංග සම්බන්ධයෙන් ගත් කල ඇසෙන ශබ්ද ඇතැයි කියා ගතහොත් එවිට නො ඇසෙන ශබ්දවල තරංග සංඛ්‍යාත ඇසෙන ශබ්දවල තරංග සංඛ්‍යාත හා සංතතික ව බැඳෙන බව කිව හැකි ය. නො ඇසෙන ශබ්දවල හා ඇසෙන ශබ්දවල වෙනස ඇත්තේ ශබ්ද තරංගවල සංඛ්‍යාතවල ය. ඒ සංඛ්‍යාත සන්තතික පරාසයක පිහිටයි. අපට ඇසෙන්නේ ඒ තරංග සංඛ්‍යාත පරාසයෙන් සීමිත කොටසක් පමණකි. නො ඇසෙන ඇතැම් තරංගයක් අසාගැනීමට අපි ඩොප්ලර් ආචරණය යොදාගනිමු.

එහෙත් ක්වොන්ටම් අංශුවක් සේනාරූ පටයක් ඔස්සේ දැකීම එයට වෙනස් ක්‍රියාවකි. ඒ සමග සංතතික හෝ වෙනත් ආකාරයකට හෝ බැඳුණු සාමාන්‍ය නිරක්ෂණයක් නැත. සාමාන්‍ය සංතතික නිරක්ෂණ ක්‍රියාවලියක අවස්ථාවක් ලෙස අපට ක්වොන්ටම් අංශුවක නිරක්ෂණය තේරුම්ගත හැකි නො වෙයි. එය වෙන ම වූ ක්‍රියාවකි. අප පරමාණු දකින්නේ සේනාරූ පටයෙහි ය. සේනාරූ පටයෙහි යම් සලකුණු වෙයි. අපි ඒ සලකුණු දකිමු. දැන් ඒ සේනාරූ පටයෙහි අප දකින සලකුණු ක්වොන්ටම් අංශු සේනාරූ පටය සමග යම්කිසි අන්තර්ක්‍රියාවලියක යෙදීමෙන් ඇති කර තිබෙන දෑ යයි අපි උපකල්පනය කරමු.

මේ සියල්ලෙන් පැහැදිලි වන කරුණ නම් ඉන්ද්‍රියානුභූතවාදයෙහි ඇති බංකොලොත් බව ය. අප සතු නිශ්චිත දැනුම ඉන්ද්‍රියගෝචර දැනුම පමණක් ය යන්න සංගත ව තහවුරු කළ හැකි වුවක් නො වෙයි. ඉන්ද්‍රිය ගෝචර නො වන දැනුම ද ඇති බව අපට පිලිගැනීමට සිදු වෙයි. එහෙත් ඒ වාස්තවික හා යථාර්තවාදී දැනුම ලෙස නො ව සාපේක්ෂ දැනුම ලෙස ය. එසේ වුවත් ඉන්ද්‍රියානුභූතවාදය මත පදනම් වූ කෝපන්ගේගන් විචරණය මගින් යම් සේවයක් සිදු වූ බව අප වටහාගත යුතු ය. ඒ දැනුම නිර්මාණය සම්බන්ධයෙන් ය.

ක්වොන්ටම් අංශුවකට ගුණයක් ලැබෙන්නේ නිරක්ෂකයා ගේ මැදිහත්වීමෙන් බව කෝපන්ගේගන් විචරණයෙන් අපට ලැබෙන ප්‍රධාන ම පණිවුඩය ය. ක්වොන්ටම් අංශුවක පිහිටුම දත් වීට එහි ගමන්තාව ගැන අපි කිසිවක් නොදන්නෙමු. එය අපේ උපකරණවල අඩුපාඩුවක් නිසා සිදුවන්නක් නො ව ක්වොන්ටම් අංශුවල ගුණ නිසා සිදු වන්නකි. ක්වොන්ටම් අංශුවක පිහිටුම දත් වීට එයට නිශ්චිත ගමන්තාවක් නැත. අප අපේ උපකරණ කෙතරම් වර්ධනය කළ ද අංශුවෙහි පිහිටුම හා සමගාමී ව ගමන්තාව මැනගත නොහැකි ය. අපට යම් උපකරණයක් මගින් ක්වොන්ටම් අංශුවෙහි ගමන්තාව මැනගැනීමට හැකි නම් එවිට අපට ගමන්තාව සඳහා නිශ්චිත අගයක් ලැබෙනවා පමණක් නො ව අංශුවට ද නිශ්චිත ගමන්තාවක් වෙයි. එහෙත් එවිට අංශුවට පිහිටුමක් නැත.

කෝපන්ගේගන් විචරණයට අනුව අංශුවට පිහිටුම සඳහා හෝ ගමන්තාව සඳහා හෝ නිශ්චිත අගයක් ලබාදෙන්නේ නිරක්ෂකයා ය. වෙනත් වචනවලින් කිව හොත් අංශුවෙහි පිහිටුම හෝ ගමන්තාව හෝ නිර්මාණය කරන්නේ නිරක්ෂකයා ය. අංශුවෙහි ගමන්තාව හෝ පිහිටුම හෝ නිරක්ෂකයාට සාපේක්ෂ වෙයි. මෙය සාපේක්ෂතාවාදයෙහි කියැවෙන සාපේක්ෂතාවක් නො වෙයි. සාපේක්ෂතාවාදයෙහි යම් ගුණයක් අංශුවට හෝ වස්තුවට හෝ වෙයි. ඒ ගුණය එක් එක් නිරක්ෂකයාට විවිධ අගයන් ලබා දෙයි. ඒ ඒ නිරක්ෂකයා අංශුවෙහි හෝ වස්තුවෙහි හෝ ගුණය විවිධාකාරයෙන් නිරක්ෂණය කරයි.

එය පිළිමයක් විවිධ පැතිවලින් බැලීමට සමාන ය. නිරකෂකයකු පිළිමය බැලුවත් නතත් පිළිමය වේ යැයි අපි කියමු. නිරකෂකයා (බලන්නා) පිළිමයකට සාපේක්ෂ ව සිටින පැත්ත අනුව නිරකෂකයාට පිළිමය පෙනෙයි. පිළිමය ඉදිරිපසට ගොස් ඒ දෙස බැලුව හොත් පෙනෙන ආකාරයට වෙනස් ආකාරයකින් පැත්තක සිට බැලූ විට පෙනෙයි. පිළිමයෙහි පිටුපස සිට ඒ බැලුව හොත් පෙනෙන්නේ වෙනත් ම දෙයකි. ක්වොන්ටම් භෞතික විද්‍යාවෙහි..... කියැවෙන්නේ එවැනි සාපේක්ෂතාවක් නො වෙයි. යම්කිසි නිරකෂකයකු අංශුවෙහි යම් ගුණයක් නිරකෂණය කිරීමට පෙර අංශුවට ඒ ගුණය නැත. අංශුවට ගුණයක් ලැබෙන්නේ ම නිරකෂකයකු ඒ නිරකෂණය කිරීමෙන් පසුව ය. ඒ අයින්ස්ටයින් විද්වතා ගේ සාපේක්ෂතාවාදයට වඩා ගැඹුරු වූවකි.

එහෙත් කෝපන්හේගන් විචරණය දැන් අභියෝගයකට ලක් වී ඇත. අංශුවල යම් ගුණයක් නිරකෂණය කර ඇති විට එහි ප්‍රතිබද්ධ ගුණයට නිශ්චිත අගයක් නැති බවත් ගුණයක් හා එහි ප්‍රතිබද්ධය (පිහිටුවෙහි ප්‍රතිබද්ධය ගමන්තාව වෙයි) සමගාමී ව නිරකෂණය නො කළ හැකි බවත් කෝපන්හේගන් විචරණයෙන් කියැවෙයි. දැන් ප්‍රශ්නය වී ඇත්තේ ගුණයක් නිරකෂණය කර ඇති විට එහි ප්‍රතිබද්ධය ද පැවතීමයි. බැමුම අභිදිශා දෙකකට ඇති අවස්ථා දෙකක් වෙනත් දිශාවක් දිගේ ඇති බැමුම අවස්ථාවක් සමග සමගාමී ව පවතියි. කෝපන්හේගන් විචරණයට මෙහි දී කළ හැක්කේ ඒ අභිදිශා දෙක දිගේ ඇති බැමුම නිරකෂණය කෙර නැතැයි කීම ය. එහෙමත් එවිට ඒ අවස්ථා දෙක වෙනත් දිශාවක් දිගේ ඇති බැමුමක් සමග එකවිට පිහිටන්නේ ද යන ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීමට සිදු වෙයි. පිහිටුම හා ගමන්තාව සම්බන්ධයෙන් ගත් කල මෙහි දී ඇසිය හැක්කේ ක්වොන්ටම් අංශුවක පිහිටුම නිශ්චිත ව දත් විට එහි ගමන්තා අවස්ථා සියලුම පිහිටුම් අවස්ථාවන් සමග එකවිට පිහිටන්නේ ද පවතින්නේ ද යනුවෙනි. කෝපන්හේගන් විචරණයට කළ හැක්කේ ගමන්තා අවස්ථා නිරකෂණය කෙර නැතැයි කීම පමණකි. එහෙත් ප්‍රශ්නය වනුයේ නිරකෂණය කෙර නොමැති දෙයක් පවතින බව අප නිශ්චිත ව දන්නේ ද යන්න ය.

මහාචාර්ය නමින් ද සිල්වා